

SANT CEBRIÀ DE VALLDOREIX

una important funció. Tot i que Jesús era el Fill de Déu i que ella havia concebut per obra de l'Esperit Sant, Maria obeeix humilment la llei de Moisès i porta el seu fill al temple per oferir-lo a Déu. Sant Bernat ha expressat bellament això: “Ofereix al vostre fill, santa Verge, i presenteu al Senyor el fruit beneït del vostre ventre. Ofereix, per a la reconciliació de tots nosaltres, la santa Víctima que és agradable a Déu” (*In purificatione B. Mariae*, Sermó III, 2: PL 183, 370). A més, ella cooperarà activament en aquesta ofrena, tal com li ho anuncia l'ancià Simeó: “A tu, una espasa et traspasarà l'ànima”, i rebrà de Jesús al peu de la Creu la missió de ser la nostra mare.

També se la coneix amb el nom de “festa de les candeles”, perquè des del segle V s'acompanya d'una processó amb ciris encesos, per subratllar les paraules del Càntic de Simeó, que saluda Jesús com la “Llum que il·lumina a tots els pobles”.

Menys conegut és el nom que tenia al principi entre les esglésies orientals, però no menys significatiu: “festa de l'Encontre” (en grec, *Hypapante*). Es destacava l'*arribada* i l'*encontre* de l'Ungit de Déu amb el seu poble. Per la seva avançada edat, l'ancià Simeó i la profetessa Anna simbolitzen els segles d'espera i d'anhel fervent dels homes i dones devots de l'antiga aliança, i en sentit més ampli, de tota la raça humana. Ells són els qui donen la benvinguda en nom d'Israel i de tots els pobles, a aquell que, encara infant, porta ja la Llum i Salvació per a la humanitat sencera.

De fet, la festa litúrgica no es limita a reviu un esdeveniment del passat, sinó que ens convida a unir-nos a tota l'Església, que entra en processó amb ciris a trobar-se amb el seu Espòs, Jesús, a l'Eucaristia i acollir la seva salvació. Així ens ho recorda Sant Sofroni, patriarca de Jerusalem, l'any 638: “Correm tots a l'encontre del Senyor, els qui amb fe celebrem i venerem el seu misteri. Anem tots amb l'ànima ben disposada. Ningú deixi de participar en aquest encontre, ningú deixi de portar la seva llum. [...] Per això anem en processó amb ciris a les mans i avancem portant llums, volent representar la llum que ha brillat sobre nosaltres i significar la glòria que ha de venir-nos a través d'ell. Per això correm junts a trobar-nos amb Déu”.

Per tot això, dimecres, dia 2 de febrer, celebrarem la Missa de la Presentació del Senyor amb tota solemnitat, començant amb la benedicció i la processó amb les candeles.

Mn. Josep Maria Manresa

FULL PARROQUIAL

SANT CEBRIÀ DE VALLDOREIX

DIUMENGE IV DURANT L'ANY NÚM. 83 30 DE GENER DE 2011

EDITORIAL

2 de febrer – La festa de la Candelera

El proper dimecres, dia 2 de febrer, la litúrgia de l'Església ens convida a celebrar una festa molt entranyable: la presentació del Nen Jesús al Temple de Jerusalem, als quaranta dies de néixer, segons ens relata l'evangelista Sant Lluc (2,22-38). És com un epíleg de les festes de Nadal i de l'Epifania. És una festa molt antiga d'origen oriental. Segons el testimoni de la peregrina Egèria (390), aquesta festa se celebrava a l'Església de Jerusalem el 15 de febrer, als quaranta dies de l'Epifania, “amb la màxima alegria, com si fos la pasqua mateixa”. Després es propagà també a Orient i a Occident, traslladant-se al dia 2, als quaranta dies del Nadal.

La gran riquesa significativa d'aquesta festa ha fet que tingui diversos noms i que se li hagi donat al llarg de la història diversos accents.

El nom principal, que la reforma litúrgica del Concili Vaticà II tornà a emfatitzar, és el de “la Presentació del Senyor al Temple”, que ressalta el fet central d'aquesta celebració. Obeint el què prescrivia la llei de Moisès (Ex 13,1-12), Josep i Maria porten Jesús al temple als quaranta dies del naixement per presentar-lo a Déu i fer una ofrena per ell. Però llegint amb profunditat aquest fet, es descobreix que Jesús mateix comença aquí l'ofrena de la seva vida al Pare que culminarà al Calvari. Inicia la seva Missa, que salvarà al món. Així ho llegeix la carta als Hebreus (10,5-10), citant el salm 40: “Per això, quan entrà al món, Crist digué a Déu: [...] *Aquí em presento, com està escrit de mi en el llibre, oh Déu, vull fer la vostra voluntat.* [...] I precisament perquè ell ha complert la voluntat de Déu, nosaltres hem estat santificats per l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre”.

A Occident, durant molt de temps se l'hi ha donat el nom de “la Purificació de la Benaurada Verge Maria”, perquè en aquest misteri ella també realitza